Dosarul nr. 3-5210/2024
2-24148727-12-3-27122024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 aprilie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SC „Iuran&Co" SRL către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La data de 27 decembrie 2024, SC „Iuran&Co" SRL s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, SC „Iuran&Co" SRL a menționat că, la data de 20.10.2023 de către S.C. IURAN&CO S.R.L. prin intermediul sistemului informațional ASYCUDA World a fost depusă declarația vamală nr. 2070 I 115108.

Conform declarației vamale s-a solicitat punerea în liberă circulație (import) a mărfurilor, articole de îmbrăcăminte, conform invoice nr. MKO2023000001869 din data de 05.10.2023, inclusiv specificația la invoice.

La declarația vamală a fost anexat Originalul Certificatului de origine a mărfurilor nr. K 0740653 din 12.10.2023, emis de autoritățile din Republica Turcia. La rub. 8 din Certificat este indicat numărul de colete: 6 colete, denumirea mărfurilor pe grupe. La rub. 10 din Certificat este indicat invoce nr. MK02023000001869 din data de 05.10.2023.

În aceiași zi, de către inspectorul vamal Șalaru Larisa, căreia i-a fost repartizată spre examinare declarația vamală, a fost întocmit Actul de control fizic vamal nr. 4082 din 20.10.2023.

Conform actului, inspectorul principal Șalaru Larisa, în prezența reprezentant broker vamal Balan Andrian, a efectuat controlul fizic vamal în scopul identificării mărfii și aprecierii originii mărfurilor.

În rezultatul controlului a stabilit următoarele: Controlul documentar și fizic efectuat cu respectarea cerințelor FD. Controlul fizic efectuat prin identificarea produselor după tip, cantitate și originea mărfii. Marfa corespunde Specificației prezentate suplimentar la Invoce și pozițiilor

tarifare declarate, total 6 saci. Pe ambalajul mărfurilor este indicat originea Turcia. Iregularități nu au fost depistate, control fizic conform.

Tot la data de 20.10.2023 inspectorul vamal Șalaru Larisa depune pe numele dlui Gheorghița Sergiu, șef birou vamal Centru, o Sesizare, prin care informează că în rezultatul controlului documentar și fizic s-a depistat solicitarea neîntemeiată a preferinței tarifare din motivul că în certificatul de origine EUR 1 rub. 8 a fost completată incorect, nu sunt indicate toate tipurile de marfa declarate, marfa nu poate fi identificată. În rub. 10 a certificatului este indicat doar invoice, în care nu este inclusă Specificația în baza căreia a fost declarată marfa cu poziții suplimentare. Certificatul de origine a mărfii EUR 1 completat neconform, au fost efectuate modificări prin excluderea preferinței 201 din rub. 36 a Declarației vamale.

Astfel, atestă că în aceiași zi, 20 octombrie 2023, aceiași persoană, inspectorul vamal Șalaru Larisa semnează 2 acte, Actul de control fizic vamal nr. 4082 și Sesizarea f/nr. care conțin informații și concluzii diametral opuse.

La data de 25.10.2023, S.C. „Iuran&CO" S.R.L. a depus la Serviciul Vamal o contestație, nr. de înregistrare SV: 31019 din 25.10.2023, în care a indicat asupra faptului că decizia Biroului Vamal este nefondată, a solicitat să fie informat cu privire la actele de reglementare care reglementează cerințele, carențele invocate de inspectorul vamal Șalaru Larisa în sesizarea sa și să fie acceptat certificatul EUR 1 prezentat cu acordarea tratamentului tarifar preferențial.

Prin scrisoarea cu nr. 28/11-15762 din 22.11.2023 Serviciul vamal a informat S.C. Iuran&CO S.R.L. despre prelungirea cu 60 de zile procedura ce examinare a contestației.

La data de 16.10.2024 agentul constatator Igor Soltan, inspector principal al SPC a BV Centru, mun. Chișinău, având ca bază sesizarea inspectorului vamal Șalaru Larisa, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24, privind săvârșirea de către S.C. Iuran&CO S.R.L. a contravenției prevăzute de art. 387 Cod Vamal.

Prin Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024, agentul constatator Ivan Filimon, șef secție procedură contravențională a BV Centru, a recunoscut Iuran&CO S.R.L. vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 387 Cod vamal, și i-a aplicat o amendă în mărime de 40% din cuantumul drepturilor de import pentru care a fost solicitat tratamentul tarifar preferențial: 13 965,80 lei, ceea ce constituie 5586 lei și 32 bani.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) Cod vamal, Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024 și Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24 din 16.10.2024 a fost contestată la aparatul central al Serviciului Vamal.

Prin Decizia Serviciului Vamal 28/11-14435 din 25.11.2024 contestația a fost respinsă.

În Decizie, Serviciul Vamal indică că respinge contestația deoarece: S-a constatat că preferința solicitată nu poate fi acceptată pe motiv că rubrica 8 a certificatului EUR.1 a fost completată incorect, nefiind indicate toate tipurile de marfa declarată, iar în rubrica 10 nu este inclusă Specificația la invoce-ul nr. MKO 2023000001869 din 05.10.2023.

Examinând Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24 din 16.10.2024, Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024, consideră că în acțiunile S.C. Iuran&CO S.R.L. nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției vamale

prevăzute de art. 387 Cod vamal și procesul contravențional, în temeiul art. 412 alin. (1) lit. b) și art. 413 alin. (1) lit. a) Cod vamal, urmează a fi încetat.

Cu privire la actul administrativ contestat, Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-14435 din 25.11.2024, atrage atenția că în conformitate cu art. 225 din Codul Administrativ, (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cu privire la examinarea faptului dacă autoritatea a luat în considerare toate faptele relevante și a respectat limitele legale ale dreptului discreționar atragem atenția asupra următoarelor.

În conformitate cu prevederile art. 66 alin. (1) Cod vamal, pentru mărfurile provenite din țările cu care Republica Moldova a încheiat acorduri de liber schimb se aplică tratamentul tarifar preferențial în cazul prezentării dovezii de origine a mărfurilor până la expirarea termenului prevăzut de acordurile respective și/sau conform legislației Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 66 alin. (1) Cod vamal, (1) Dacă, până la acordarea liberului de vamă, există îndoieli justificate cu privire la autenticitatea dovezii de origine a mărfurilor sau cu privire la originea mărfurilor, Serviciul Vamal suspendă acordarea tratamentului tarifar preferențial și efectuează un control suplimentar prin inițierea unei cereri de asistență administrativă internațională. (2) În așteptarea rezultatelor procedurii de verificare menționate la alin. (1), mărfurile pot fi eliberate cu condiția ca garanția să fie asigurată pentru cuantumul datoriei vamale care poate apărea.

Conform art. 23 pct. 1 din Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia, ratificat prin Legea nr. 49/2016, Taxele vamale la import și impunerile cu efect echivalent, aplicate de către Turcia la mărfurile originare din Moldova, vor fi eliminate la data intrării în vigoare a prezentului Acord.

Art. 16 pct. 1 lit. a) din Anexa nr. 1 la Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia prevede că, atunci când sunt importate în alte părți contractante, produsele originare din una din părțile contractante beneficiază de dispozițiile prezentului Acord, prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR. 1, al cărui model este prezentat în anexa III a.

Art. 17 pct. 4 din Anexa nr. 1 la Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia prevede că, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autoritățile vamale ale Turciei sau ale Republicii Moldova în cazul în care produsele respective pot fi considerate produse originare din Turcia sau din Republica Moldova și îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de prezentul Protocol.

Art. 30 din Anexa nr. 1 la Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia prevede că, 1. Constatarea unor mici discordante între declarațiile făcute pe dovada de origine și cele făcute pe documentele prezentate biroului vamal în vederea îndeplinirii

formalităților de import al produselor nu duce ipso facto la invalidarea dovezii de origine dacă se constată în mod satisfăcător că respectivul document corespunde produselor prezentate. 2. Erorile formale evidente, cum sunt greșelile de dactilografiere dintr-o dovadă de origine, nu duc la refuzarea documentului dacă aceste erori nu sunt de natură să pună la îndoială corectitudinea declarațiilor făcute pe respectivul document.

Art. 33 din Anexa nr. 1 la Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia prevede că, 1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau de fiecare dată cînd autoritățile vamale ale părții contractante importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestor documente, la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiții ale prezentei convenții. 2. În scopul punerii în aplicare a dispozițiilor de la alineatul 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR. I și factura, în cazul în care a fost prezentată, declarația de origine sau o copie a acestor documente, la autoritățile din țara exportatoare indicînd, dacă este cazul, și motivele pentru anchetă. Toate documentele și informațiile obținute care indică faptul că datele înscrise pe dovada de origine sunt incorecte se înaintează în sprijinul cererii de verificare. 3. Verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. In acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. 4. În cazul în care decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză pînă la obținerea rezultatelor verificării, autoritățile vamale din Partea contractantă importatoare acordă importatorului liberul de vamă pentru produsele respective, sub rezerva oricăror măsuri de precauție considerate necesare. 5. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate cu privire la rezultatele acestei verificări cît mai curînd posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Turcia sau din Republica Moldova și îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de prezentul Protocol.

Astfel, conform Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia, în cazul când există dubii cu privire la originea mărfurilor, autenticității certificatului EUR.1, Serviciul Vamal al Republicii Moldova urma să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză pînă la obținerea rezultatelor verificării și să transmită către organele vamale ale Republicii Turciei o cerere de verificare. Respectiv, conform acordului, nu cade în obligația agentului economic importator să demonstreze că Certificatul EUR.1 prezentat este autentic.

Prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 240 din 22.05.2019 a fost aprobat „Ghidul privind verificarea dovezilor de origine preferențială, prezentate pentru aplicarea tratamentului tarifar preferențial, în contextul Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene”.

Conform pct. 1 din Ghid, prezentul Ghid descrie acțiunile organului vamal, recomandate de a fi întreprinse în cadrul verificării conformității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 și a declarațiilor de origine aplicate pe un document comercial (dovezi de origine preferențială, în continuare - DOP) prezentate de agenții economici pentru mărfurile importate.

Conform pct. 8 din Ghid, 8, urmare verificării DOP, organul vamal poate efectua, după caz, una dintre următoarele acțiuni: 1) să accepte DOP fără verificări ulterioare; 2) să accepte DOP cu aplicarea tratamentului preferențial și verificarea ulterioară aleatorie; 3) să accepte DOP cu suspendarea tratamentului preferențial și verificarea ulterioară; 4) să refuze DOP pe motive de formă, fără acordarea tratamentului preferențial; 5) să refuze DOP din alte motive decât de formă, fără acordarea tratamentului preferențial.

Conform pct. 17 subpct. 9) din Ghid, următoarele cazuri pot fi considerate drept motive pentru acceptarea DOP cu suspendarea tratamentului preferențial și verificarea ulterioară: 9) în rubrica 8 (Descrierea mărfurilor) marfa este descrisă insuficient pentru a putea fi identificată, comparativ cu cea declarată în declarația vamală și în rubrica 10 (Invoice) nu se face referire la invoice.

Astfel, pornind de la cele indicate în sesizarea inspectorului vamal Șalaru Larisa, că „în certificatul de origine EUR.1 rub. 8 a fost completată incorect, nu sunt indicate toate tipurile de marfa declarată, marfa nu poate fi identificată”, inspectorul vamal urma să accepte DOP, să suspende tratamentul preferențial și să solicite efectuare a unei verificări în conformitate cu prevederile Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia.

În conformitate cu prevederile art. 402 alin. (4) Cod vamal, procesului contravențional reglementat de prezentul cod i se aplică în mod corespunzător prevederile Codului contravențional cu privire la principiile de drept, mijloacele de probă și procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Art. 33 alin. (6) din Anexa nr. 1 la Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia prevede că, dacă în cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de verificare sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului în cauză sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care au solicitat, cu excepția unor circumstanțe excepționale, pot refuza dreptul la tratament preferențial.

Astfel, în cazul în care inspectorul vamal Șalaru Raisa avea dubii referitor la originea mărfurilor, aceasta urma în temeiul art. 66 Cod vamal să suspende acordarea tratamentului tarifar preferențial și să solicite efectuarea unui control suplimentar prin inițierea unei cereri de asistență administrativă internațională, dar nu să respingă acordarea acestui tratament tarifar preferențial.

Art. 387 Cod vamal prevede că constituie o contravenție vamală, solicitarea neîntemeiată a unui tratament tarifar preferențial, beneficierea neîntemeiată de acesta, prezentarea documentelor care conțin date neautentice despre recunoașterea dreptului la rambursarea drepturilor de import sau de export încasate, primirea neîntemeiată a unor sume și compensații, nerambursarea sau rambursarea lor parțială nemotivată se sancționează cu amendă în mărime de la 40 la 100% din cuantumul drepturilor de import sau de export pentru care a fost solicitat sau acordat tratament

tarifar preferențial sau din cuantumul drepturilor de import sau export pentru care a fost solicitată rambursarea.

Prin solicitare neîntemeiată se înțelege lipsă oricărui temei de solicitare. În cazul examinat, temei pentru solicitarea tratamentului preferențial a constituit: 1. Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia, ratificat prin Legea nr. 49/2016, și 2. Certificatul EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023.

Respectiv, faptul că inspectorului vamal i-au apărut careva dubii, care ulterior nu au fost confirmate în modul stabilit de Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia, nu constituie o solicitare neîntemeiată de tratament tarifar preferențial, și respectiv nu constituie o contravenție.

Susține că, este importat de reținut că concomitent, Serviciul Vamal a transmis și copia scrisorii nr. 28/11-16586 din 11.12.2023, care este răspuns la plângerea depusă la data de 25.10.2023 de către S.C. Iuran&CO S.R.L. la Serviciul Vamal.

În această scrisoare Serviciul Vamal indică următoarele: *”În vederea confirmării originii preferențiale a mărfurilor indicate în specificația la invoice-ul nr. MK002023000001869 din 05.10.2023 (indicat în rubrica 10 a certificatului EUR.1 nr. K0740653 din 12.10.2023) Serviciul Vamal, prin scrisoarea nr. 28.06-16250 din 01.12.2023 a solicitat asistență administrativă de la autoritatea vamală a Turciei.*

Reieșind din cele expuse, Vă comunicăm că după recepționarea răspunsului din partea autorității emitente, se va lua o decizie finală asupra corectitudinii și autenticității certificatului de circulație a mărfurilor EUR.O nr. K 0740653 din 12.10.2023.”

Însă până la data depunerii contestației și prezentei cereri de chemare în judecată Serviciul Vamal nu a informat S.C. IURAN&CO S.R.L. despre rezultatul asistenței administrative solicitate, respectiv, Serviciul Vamal nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, pentru verificarea corectitudinii și autenticității certificatului de circulație a mărfurilor EUR.0 nr. K 0740653 din 12.10.2023.

Prin urmare, solicită anularea Deciziei Serviciului Vamal nr. 28/11-14435 din 25.11.2024, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24 din 16.10.2024 și Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024 și compensării de către Serviciul vamal a cheltuielilor de judecată.

La data de 31 ianuarie 2025, din partea autorității publice pârâte Biroului Vamal Centru din cadrul Serviciului Vamal a parvenit referința, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.44-48)

În motivarea poziției sale a indicat că, la data de 20.10.2023, prin intermediul sistemului informațional ”ASYCUDA WORLD”, inspectorului Șalaru Larisa, i-a fost repartizată DV nr. 20701115108 din 20.10.2023. Conform declarației vamale depuse, SRL ”Iuran&Co”, a plasat în regim vamal IM4 marfa: articole de îmbrăcăminte în asortiment, reprezentant în organul vamal fiind brokerul vamal ”MMD Broker” SRL, specialist în domeniul vămuirii Balan Andrian. Marfa fiind transportată cu mijlocul de transport nr/îm CTS510/C740RB.

Ca rezultat al controlului documentar și fizic s-a depistat solicitare neîntemeiată a preferinței tarifare din motivul că, în certificatul de origine EUR.l nr. K 0740653 rubrica 8, a fost completată incorect, nu au fost identificate toate tipurile de marfa declarate și marfa nu putea fi identificată (descriere generală), în rubrica 10 a certificatului, fiind indicată doar Invoice nr. MKO2023000001869, în care nu a fost inclusă specificația în baza căreia au fost declarate mărfurile cu poziții suplimentare (descriere generală).

Totodată, în cadrul controlului documentar și fizic, în vederea identificării mărfurilor declarate, de către reprezentantul importatorului a fost prezentată specificația la Invoice-ul nr. MKO 023000001869 din 05.10.2023, în conformitate cu care, produsele se identificau după tip, cantitate și origine.

A menționat că, specificațiile menționate mai sus, nu au fost indicate în borderoul documentelor atașate la declarația vamală nr. 2070 I115108 din 20.10.2023, ceea ce demonstrează că aceasta a fost prezentată ulterior depunerii declarației vamale în detaliu.

Așadar s-a constat că Certificatul de origine a mărfii EUR.1 a fost completat neconform și au fost efectuate modificări prin excluderea preferinței 201 din rubrica 36 în declarația vamală, ca rezultat au apărut plăți suplimentare în sumă de 13965,80 lei.

În rezultatul cercetărilor tuturor circumstanțelor expuse în sesizarea funcționarului vamal din 14.06.2022 înregistrată în RESC cu nr. 4639 la data de 20.10.2023 a fost întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/23 prin care s-a stabilit că norma materială contravențională comisă de SRL ”Iuran&Co” se cuprinde în dispozițiile art. 387 Cod Vamal.

Drept consecință, prin decizia Șefului secției procedură contravențională a Biroului Vamal Centru, dl. Ivan Filimon din 16.10.2024, în baza Procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/23 din 16.10.2023, SRL ”Iuran&Co” a fost trasă la răspundere materială și sancționată conform art. 387 Cod Vamal al R.M, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 40% din valoarea obiectului contravenției 13965,80 lei, ceea ce constituie 5586,32 lei.

Notează că, potrivit art. 376 alin. (1) Cod vamal, ”Contravenția vamală înseamnă încălcare a prevederilor legislației vamale ce se săvârșește prin acțiune sau inacțiune, în măsură în care aceasta nu este infracțiune ”.

În corespundere cu art. 377 alin. (1) Cod vamal, ”Operatorul economic este pasibil de răspundere materială în conformitate cu prezentul cod”.

În conformitate cu art. 387 Cod vamal, ”Solicitarea neîntemeiată a unui tratament tarifar preferențial, beneficierea neîntemeiată de acesta, prezentarea documentelor care conțin date neautentice despre recunoașterea dreptului la rambursarea drepturilor de import sau de export încasate, primirea neîntemeiată a unor sume și compensații, nerambursarea sau rambursarea lor parțială nemotivată se sancționează cu amendă în mărime de la 40 la 100% din cuantumul drepturilor de import sau de export pentru care a fost solicitat sau acordat tratament tarifar preferențial sau din cuantumul drepturilor de import sau export pentru care a fost solicitată rambursarea”.

Atragem atenția la faptul că, relațiile comerciale preferențiale între Republica Moldova și Republica Turcia sunt reglementate de prevederile Acordului de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia, ratificat prin Legea nr. 49/2016.

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențială pan-europene-mediteraneene (în continuare - Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111/2015.

Subsecvent, menționează că, potrivit art. 15 alin. (1) din Apendicile I la Convenția PEM: ”Atunci când sunt importate în alte părți contractante, produsele originare din una dintre părțile contractante beneficiază de dispozițiile acordurilor relevante prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificate de circulație a mărfurilor EUR.1 al cărui model este prezentat în anexa III a. ”

Amintește că, la data de 20.10.2023, SRL ”Iuran&Co” a depus declarația vamală nr. 2070 1115108 pentru marfa - articole de îmbrăcăminte în asortiment, cu solicitarea tratamentului preferențial în certificatul EUR. ”nr. K0740653 din 12.10.2023, așadar, Serviciul Vamal al Republicii Moldova prin scrisoarea nr. 28/11-16586 din 11.12.2023, cu referire la adresarea înaintată de către SRL ”Iuran&Co” prin care manifesta dezacordul privind neaplicarea tratamentului tarifar preferențial - ”201”, a comunicat că, ’’Serviciul Vamal prin scrisoarea nr. 28/06-16250 din 01.12.2023, a solicitat asistența administrativă de la autoritatea vamală a Turciei, pentru confirmarea originii preferențiale a mărfurilor indicate în specificația la Invoice-ul nr. MKO 023000001869 din 05.10.2023.

În legalitatea răspunsului acordat reiterează că potrivit Articolul 31 (Cooperarea administrativă) din Protocolul II Definiția noțiunii de „produse originare,, și metodele de cooperare administrativă la Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, 1. Autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.l, precum și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine. 2. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1, a declarațiilor de origine și a exactității informațiilor furnizate în documentele respective.

Conform Articolul 32 (Verificarea dovezilor de origine), din același act: 1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale părții importatoare au suspiciuni întemeiate în ceea ce privește autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor respective sau respectarea celorlalte condiții prevăzute de prezentul protocol. 2. În scopul aplicării dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale din partea importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și factura, în cazul în care a fost prezentată, declarația de origine sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea exportatoare indicând, dacă este cazul, motivele care stau la baza

cererii de efectuare a unei verificări. în sprijinul cererii de efectuare a verificării, se prezintă orice document și informație obținute care indică faptul că datele furnizate în dovada de origine sunt incorecte. 3. Verificarea se efectuează de către autoritățile vamale din partea exportatoare. în acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat. 4. În cazul în care autoritățile vamale din partea importatoare decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, acestea îi acordă importatorului liberul de vamă pentru produse, sub rezerva măsurilor asigurătorii pe care le consideră necesare. 5. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp posibil cu privire la rezultatele acesteia. Aceste rezultate trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca fiind produse originare din una dintre părți și dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în prezentul protocol. 6. În cazul unor suspiciuni întemeiate și în absența unui răspuns în termen de zece luni de la data cererii de efectuare a verificării sau în cazul în care răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile vamale care solicită verificarea refuză dreptul la tratament preferențial, cu excepția unor circumstanțe excepționale.

Așadar, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, la depunerea contestației, în susținerea poziției de apărare, făptuitorul urma să prezinte vreo probă care ar răsturna această prezumție, contrar însă, contestația înaintată poartă un caracter declarativ, nu este susținută de probe care ar confirma circumstanțele invocate, reclamanta limitându-se doar la invocări formale a unor circumstanțe de fapt. De aceea, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului-verbal și a deciziei de sancționare.

În contextul celor relatate, conchide cu certitudine că reclamanta a formulat în cererea de chemare în judecată argumente fără suport juridic și probatoriu, menite să ducă în eroare instanța de judecată, care de altfel, nu pot constitui temei de admitere a contestației în sensul celor invocate.

Prin urmare, solicită respingerea acțiunii înaintate de către SRL „Iuran&Co” împotriva Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal privind contestarea actelor administrative ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată:

Reprezentantul reclamantei SC „Iuran&Co” SRL, avocatul Gaina Sergiu, a solicitat admiterea integrală a acțiunii pe motivele de fapt și drept invocate.

Reprezentanții pârâților Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, Bătrîncea Nicolae în ședință de judecată a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea reclamantei SC „Iuran&Co” SRL, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea

lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:

În sensul art. 20 şi art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

În conformitate cu art. 5 din Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Raportând prevederile legale la circumstanțele cazului dedus judecății, procesul-verbal nr. 1312/24 din 16.10.2024 și decizia asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială nr. 1312/24 din 16.10.2024 emisă de Biroul Vamal Centru, constituie în sine acte administrative individuale defavorabile pentru SC „Iuran&Co" SRL, care pot fi supuse controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Instanța de judecată notează că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Conform art. 39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea" din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc.– probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamanta SC „Iuran&Co" SRL este destinatarul actelor administrative contestate.

Noțiunea „*revendică încălcarea*" nu echivalează cu noțiunea „*vătămarea dreptului*".

„*Revendicarea încălcării*" justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „*vătămarea dreptului*" se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) Cod administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

În temeiul art.191 alin.(1) Cod administrativ, controlul de legalitate a actelor Serviciului Vamal este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) din art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamanta cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Cu referire la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, statuează că cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, prin contestația adresată Serviciului Vamal la 30 octombrie 2024, reclamantul și-a manifestat dezacordul cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24 din 16.10.2024 și Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024.

În urma analizei actului administrativ contestat, se atestă că, acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) lit. a) și (2) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Din actele anexate la cauza rezultă că decizia de soluționare a cererii prealabile a fost emisă la 25 noiembrie 2024, astfel, acțiunea în contencios a fost înaintată la data 27 decembrie 2024, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamanta SC „Iuran&Co” SRL.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de SC „Iuran&Co” SRL nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Cu privire la temeinicia acțiunii în contenciosul administrativ:

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Sub aspectul stării de fapt, instanța de judecată reține că, la data de 20 octombrie 2023, S.C. „Iuran&Co” S.R.L. a depus, prin intermediul sistemului informațional „ASYCUDA World”, declarația vamală nr. 2070 I 115108, prin care a solicitat punerea în liberă circulație a mărfurilor, reprezentând articole de îmbrăcăminte, conform invoice nr. MKO2023000001869 din 05.10.2023 și specificației aferente. (f.d. administrativ 5, f.d.14-18, 19-23)

La declarația vamală a fost anexat originalul certificatului de origine a mărfurilor EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023, emis de autoritățile din Republica Turcia. În rubrica 8 a certificatului era indicat numărul de colete, respectiv 6 colete, precum și denumirea mărfurilor pe grupe, iar în rubrica 10 era indicat invoice nr. MKO2023000001869 din 05.10.2023. (f.d. administrativ 7, f.d.13)

În aceeași zi, inspectorul vamal Șalaru Larisa, căreia îi fusese repartizată spre examinare declarația vamală, a întocmit Actul de control fizic vamal nr. 4082 din 20.10.2023. Potrivit acestui act, controlul documentar și fizic a fost efectuat în vederea identificării mărfii și aprecierii originii acesteia, iar în rezultatul controlului s-a constatat că marfa corespundea specificației prezentate suplimentar la invoice și pozițiilor tarifare declarate, aceasta fiind identificată după tip, cantitate și origine. Totodată, pe ambalajul mărfurilor era indicată originea Turcia, iar în act s-a consemnat expres că iregularități nu au fost depistate, controlul fizic fiind conform. (f.d. administrativ 16, f.d.24)

În aceeași zi, inspectorul vamal Șalaru Larisa a întocmit o sesizare către șeful Biroului Vamal Centru, prin care a indicat că, în opinia sa, fusese solicitată neîntemeiat preferința tarifară, invocând faptul că rubrica 8 a certificatului EUR.1 ar fi fost completată incorect, că nu erau indicate toate tipurile de marfă declarate, iar în rubrica 10 a certificatului era indicat doar

invoice-ul, fără specificația în baza căreia fuseseră declarate mărfurile cu poziții suplimentare. (f.d. administrativ 4, f.d. 25)

Prin urmare, instanța constată că, la aceeași dată și în raport cu aceeași operațiune vamală, au fost întocmite două acte de către același inspector vamal, care conțin constatări diferite în ceea ce privește situația mărfurilor. Astfel, în Actul de control fizic vamal nr. 4082 s-a consemnat că marfa a fost identificată după tip, cantitate și origine, că aceasta corespundea specificației și pozițiilor tarifare declarate și că iregularități nu au fost depistate, în timp ce, prin sesizare, s-a susținut că marfa nu putea fi identificată în baza certificatului EUR.1.

La data de 25 octombrie 2023, S.C. „Iuran&Co" S.R.L. a depus contestație, solicitând acceptarea certificatului EUR.1 și acordarea tratamentului tarifar preferențial. (f.d. administrativ 14-15, f.d.26-27)

Ulterior, prin scrisoarea nr. 28/11-15762 din 22.11.2023, Serviciul Vamal a informat reclamanta despre prelungirea cu 60 de zile a termenului de examinare a contestației înaintate la 25.10.2023.

Totodată, Serviciul Vamal, prin scrisoarea nr. 28/11-16586 din 11.12.2023, a comunicat că, în vederea confirmării originii preferențiale a mărfurilor indicate în specificația la invoice-ul nr. MK02023000001869 din 05.10.2023, prin scrisoarea nr. 28.06-16250 din 01.12.2023 a solicitat asistență administrativă de la autoritatea vamală a Turciei, urmând ca după recepționarea răspunsului autorității emitente să fie luată o decizie finală asupra corectitudinii și autenticității certificatului EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023. (f.d. 29-30)

Ulterior, la data de 16 octombrie 2024, agentul constatator Igor Soltan a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24, prin care S.C. „Iuran&Co" S.R.L. a fost acuzată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 387 Cod vamal. (f.d.11, f.d. administrativ 2)

Prin Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024, agentul constatator Ivan Filimon a recunoscut S.C. „Iuran&Co" S.R.L. vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 387 Cod vamal și i-a aplicat amendă în mărime de 40% din cuantumul drepturilor de import pentru care fusese solicitat tratamentul tarifar preferențial, în cuantum de 13 965,80 lei, amenda constituind 5 586,32 lei. (f.d.12, f.d. administrativ 1)

Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024 și procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24 din 16.10.2024 au fost contestate la Serviciul Vamal al RM la data de 30 octombrie 2024. (f.d.31-36)

Prin Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-14435 din 25.11.2024, contestația a fost respinsă, autoritatea reiterând faptul că preferința tarifară nu putea fi acceptată din cauza modului de completare a rubricilor 8 și 10 ale certificatului EUR.1. (f.d.37-38)

Prin urmare, la data de 27 decembrie 2024, SC „Iuran&Co" SRL s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru privind contestarea actului administrativ individual defavorabil. (f.d.6-9)

La data de 30 decembrie 2025, Serviciul Vamal a informat Biroul Vamal Centru prin scrisoarea nr. 28/06-16289 despre faptul că, *"În conformitate cu prevederile art. 31 și 32 din Apendicele I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-*

mediteraneene (în continuare-Convenția PEM), Serviciul Vamal în contextul examinării contestației asupra actului de control fizic vamal nr. 4082 din 20.10.2023 a biroului vamal Centru (se anexează), depusă de operatorul economic S.C. „IURAN&CO" S.R.L (nr. intrare în SV:31019 din 25.10.2023), a solicitat asistență administrativă de la autoritatea vamală din Republica Turcia în vederea verificării ulterioare a certificatului de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023.

Prin urmare, vă remitem răspunsul autorității vamale a Republicii Turcia nr. E-49970238-180.01-00116084882 din 26.11.2025, în care este comunicat faptul că, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023 este corect și autentic.

De asemenea, suntem informați că, mărfurile acoperite de certificatul de circulație a mărfurilor EUR. 1 menționat sunt originare din Turcia în conformitate cu regulile de origine din Convenția PEM." (f.d.86)

Instanța reține că, potrivit art. 66 Cod vamal, pentru mărfurile provenite din țările cu care Republica Moldova a încheiat acorduri de liber schimb se aplică tratamentul tarifar preferențial în cazul prezentării dovezii de origine a mărfurilor până la expirarea termenului prevăzut de acordurile respective și/sau conform legislației Republicii Moldova. În cazul în care, la data importului, nu s-a aplicat un tratament tarifar preferențial din cauza neprezentării dovezii de origine sau din imposibilitatea de a constata respectarea celorlalte dispoziții cuprinse în acordul care prevede acel tratament tarifar preferențial, declarantul poate cere ulterior rambursarea sumelor încasate în plus, prin prezentarea de dovezi, pe baza legislației și a acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte, cu condiția prezentării mărfurilor. În cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate, Serviciul Vamal acordă rambursarea doar atunci când are informații care să ateste fără echivoc că dovada de origine prezentată ulterior se aplică acestor mărfuri.

Relațiile comerciale preferențiale dintre Republica Moldova și Republica Turcia sunt reglementate de Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia, ratificat prin Legea nr. 49 din 31.03.2016.

Potrivit art. 16 pct. 1 lit. a) din Anexa nr. 1 la Acord, atunci când sunt importate în alte părţi contractante, produsele originare din una din părţile contractante beneficiază de dispoziţiile prezentului Acord, prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circulaţie a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III a.

Conform art. 17 pct. 4 din Anexa nr. 1 la Acord, certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 se eliberează de către autorităţile vamale ale Turciei sau ale Republicii Moldova în cazul în care produsele respective pot fi considerate produse originare din Turcia sau din Republica Moldova şi îndeplinesc celelalte condiţii prevăzute de prezentul Protocol..

Relevant pentru prezenta cauză este art. 30 din Anexa nr. 1 la Acord, potrivit căruia constatarea unor mici discordanţe între declaraţiile făcute pe dovada de origine şi cele făcute pe documentele prezentate biroului vamal în vederea îndeplinirii formalităţilor de import al produselor nu duce ipso facto la invalidarea dovezii de origine dacă se constată în mod satisfăcător că respectivul document corespunde produselor prezentate. Erorile formale evidente,

cum sunt greşelile de dactilografiere dintr-o dovadă de origine, nu duc la refuzarea documentului dacă aceste erori nu sunt de natură să pună la îndoială corectitudinea declaraţiilor făcute pe respectivul document.

Totodată, art. 33 pct. 1-3 din Anexa nr. 1 la Acord, 1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau de fiecare dată când autorităţile vamale ale părţii contractante importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestor documente, la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiţii ale prezentei convenţii.

În scopul punerii în aplicare a dispoziţiilor de la alineatul 1, autorităţile vamale ale ţării importatoare returnează certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 şi factura, în cazul în care a fost prezentată, declaraţia de origine sau o copie a acestor documente, la autoritatile din ţara exportatoare indicând, dacă este cazul, şi motivele pentru anchetă. Toate documentele şi informaţiile obţinute care indică faptul că datele înscrise pe dovada de origine sunt incorecte se înaintează în sprijinul cererii de verificare.

Verificarea este efectuată de autorităţile vamale ale părţii contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi şi să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar.

De asemenea, pct. 8 din Ghidul privind verificarea dovezilor de origine preferențială, aprobat prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 240 din 22.05.2019, prevede că, urmare verificării DOP (dovezi de origine preferențială), organul vamal poate efectua, după caz, una dintre următoarele acțiuni: 1) să accepte DOP fără verificări ulterioare; 2) să accepte DOP cu aplicarea tratamentului preferențial și verificarea ulterioară aleatorie; 3) să accepte DOP cu suspendarea tratamentului preferențial și verificarea ulterioară; 4) să refuze DOP pe motive de formă, fără acordarea tratamentului preferențial; 5) să refuze DOP din alte motive decât de formă, fără acordarea tratamentului preferențial.

Potrivit pct. 17 subpct. 9) din același Ghid, următoarele cazuri pot fi considerate drept motive pentru acceptarea DOP cu suspendarea tratamentului preferențial și verificarea ulterioară: 9) În rubrica 8 (Descrierea mărfurilor) marfa este descrisă insuficient pentru a putea fi identificată, comparativ cu cea declarată în declarația vamală și în rubrica 10 (Invoice) nu se face referire la invoice.

Prin urmare, instanța constată că însăși situația invocată de autoritatea vamală – respectiv existența unor neconcordanțe sau insuficiențe în completarea certificatului EUR.1 – nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că solicitarea tratamentului tarifar preferențial a fost neîntemeiată. Dimpotrivă, normele aplicabile instituie o procedură specială pentru situațiile în care autoritatea vamală are îndoieli cu privire la autenticitatea dovezii de origine ori la originea mărfurilor, procedură care presupune suspendarea tratamentului preferențial și efectuarea verificării prin intermediul autorităților vamale ale țării exportatoare.

Prin urmare, instanța constată că însăși situația invocată de autoritatea vamală – respectiv existența unor neconcordanțe sau insuficiențe în completarea certificatului EUR.1 – nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că solicitarea tratamentului tarifar preferențial a fost neîntemeiată.

Dimpotrivă, normele aplicabile instituie o procedură specială pentru situațiile în care autoritatea vamală are îndoieli cu privire la autenticitatea dovezii de origine ori la originea mărfurilor, procedură care presupune suspendarea tratamentului preferențial și efectuarea verificării prin intermediul autorităților vamale ale țării exportatoare.

În acest context, instanța acordă o importanță deosebită probei prezentate suplimentar în cadrul examinării cauzei, și anume răspunsului autorității vamale a Republicii Turcia nr. E-49970238-180.01-00116084882 din 26.11.2025, transmis Serviciului Vamal și anexat la materialele cauzei. Potrivit informației comunicate de autoritatea vamală turcă, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023 este corect și autentic, iar mărfurile acoperite de certificatul menționat sunt originare din Turcia, în conformitate cu regulile de origine din Convenția PEM. Acest răspuns a fost remis Serviciului Vamal prin scrisoarea nr. 28/06-16289 din 30.12.2025. (f.d.86,87)

Astfel, instanța constată că dubiile care au stat la baza refuzului acordării tratamentului tarifar preferențial și, ulterior, la baza sancționării reclamantei în temeiul art. 387 Cod vamal, au fost supuse în mod efectiv verificării de către autoritatea competentă din statul exportator. Rezultatul acestei verificări este unul lipsit de echivoc: certificatul EUR.1 prezentat de reclamantă este autentic și corect, iar mărfurile importate sunt originare din Turcia.

Prin urmare, proba obținută în cadrul procedurii de verificare ulterioară infirmă în mod direct temeiul factual pe care autoritatea vamală și-a întemeiat concluzia privind caracterul neîntemeiat al solicitării tratamentului tarifar preferențial.

Or, art. 33 din Anexa nr. 1 la Acordul de comerț liber dintre Republica Moldova și Republica Turcia stabilește în mod expres că verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează tocmai în situațiile în care autoritățile vamale ale părții importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea documentelor, caracterul originar al produselor sau respectarea celorlalte condiții ale Protocolului. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele pot fi considerate produse originare din Turcia sau din Republica Moldova.

În speță, această procedură a fost efectuată, iar rezultatul acesteia este favorabil reclamantei. Prin urmare, nu mai există o simplă situație de dubiu sau incertitudine cu privire la autenticitatea certificatului ori la originea mărfurilor, ci există o confirmare expresă a autorității vamale a statului exportator cu privire la ambele aspecte.

Instanța reține că, potrivit art. 66 Cod vamal, aplicarea tratamentului tarifar preferențial pentru mărfurile provenite din țările cu care Republica Moldova a încheiat acorduri de liber schimb este condiționată de prezentarea dovezii de origine în condițiile prevăzute de acordurile respective și de legislația Republicii Moldova. În cauza examinată, reclamanta a prezentat certificatul EUR.1 nr. K 0740653 din 12.10.2023, iar ulterior, în cadrul procedurii de verificare instituite de legislația vamală și de Acordul internațional aplicabil, autenticitatea acestuia și originea mărfurilor au fost confirmate de autoritatea competentă din Republica Turcia.

În asemenea circumstanțe, instanța nu poate reține concluzia autorității publice potrivit căreia reclamanta ar fi solicitat neîntemeiat tratamentul tarifar preferențial. Dimpotrivă, existența

certificatului EUR.1, confirmarea ulterioară a autenticității acestuia și confirmarea originii mărfurilor demonstrează că solicitarea reclamantei a avut un suport factual și juridic real.

Mai mult, instanța reține că, încă la momentul efectuării controlului fizic, inspectorul vamal a consemnat că marfa corespunde specificației prezentate suplimentar la invoice și pozițiilor tarifare declarate, că aceasta a fost identificată după tip, cantitate și origine, că pe ambalaj era indicată originea Turcia și că iregularități nu au fost depistate. Prin urmare, constatările efective ale controlului fizic nu confirmau concluzia ulterioară privind imposibilitatea identificării mărfurilor.

Instanța consideră relevant și faptul că neconcordanțele invocate de inspectorul vamal vizau modul de completare a certificatului EUR.1, și nu au fost însoțite, la momentul constatării lor, de date obiective care să demonstreze că certificatul ar fi fals, că mărfurile nu ar proveni din Turcia sau că acestea nu ar corespunde mărfurilor pentru care a fost emis certificatul. Dimpotrivă, ulterior, verificarea efectuată de autoritatea vamală turcă a confirmat atât autenticitatea certificatului, cât și originea mărfurilor.

În acest sens, prezintă relevanță și prevederile art. 30 din Anexa nr. 1 la Acord, potrivit cărora constatările unor mici discordanțe între declarațiile făcute pe dovada de origine și cele făcute pe documentele prezentate biroului vamal nu duc ipso facto la invalidarea dovezii de origine dacă se constată în mod satisfăcător că documentul corespunde produselor prezentate. Totodată, erorile formale evidente nu constituie temei pentru refuzarea documentului dacă acestea nu sunt de natură să pună la îndoială corectitudinea declarațiilor făcute pe document.

Or, în cauza de față, chiar dacă autoritatea vamală a identificat anumite neconcordanțe privind completarea rubricilor 8 și 10 ale certificatului EUR.1, acestea nu au fost de natură să afecteze autenticitatea documentului și nici originea mărfurilor, aspecte confirmate ulterior de autoritatea vamală emitentă.

Prin urmare, neconcordanțele de ordin formal invocate de autoritatea vamală nu pot fi transformate, în lipsa altor elemente probatorii, într-o dovadă a caracterului neîntemeiat al solicitării tratamentului tarifar preferențial.

Instanța reține că, potrivit art. 387 Cod vamal, solicitarea neîntemeiată a unui tratament tarifar preferențial, beneficierea neîntemeiată de acesta, prezentarea documentelor care conțin date neautentice despre recunoașterea dreptului la rambursarea drepturilor de import sau de export încasate, primirea neîntemeiată a unor sume și compensații, nerambursarea sau rambursarea lor parțială nemotivată se sancționează cu amendă în mărime de la 40 la 100% din cuantumul drepturilor de import sau de export pentru care a fost solicitat sau acordat tratament tarifar preferențial sau din cuantumul drepturilor de import sau export pentru care a fost solicitată rambursarea.

În consecință, instanța apreciază că existența unei suspiciuni inițiale a inspectorului vamal nu poate substitui proba existenței faptei contravenționale, cu atât mai mult cu cât procedura specială instituită pentru verificarea unei asemenea suspiciuni a avut drept rezultat confirmarea autenticității certificatului și a originii preferențiale a mărfurilor.

În speță, însă, situația probatorie este chiar mai clară, întrucât dubiile inițiale ale autorității vamale au fost înlăturate prin verificarea efectuată de autoritatea competentă a Republicii Turcia, care a confirmat autenticitatea certificatului EUR.1 și originea mărfurilor. Prin urmare, nu există suport probator pentru concluzia că reclamanta ar fi solicitat în mod neîntemeiat tratamentul tarifar preferențial.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că, potrivit art. 225 alin. (2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În prezenta cauză, prin menținerea concluziei privind caracterul neîntemeiat al solicitării tratamentului tarifar preferențial, autoritatea publică nu a valorificat în mod corespunzător rezultatul procedurii de verificare prevăzute de Acordul internațional aplicabil. Or, tocmai procedura instituită pentru verificarea dubiilor privind autenticitatea certificatului și originea mărfurilor a stabilit contrariul celor reținute în actele contestate.

Instanța nu poate face abstracție de faptul că autoritatea vamală însăși a considerat necesară verificarea ulterioară a certificatului EUR.1 și a solicitat asistență administrativă autorității vamale din Republica Turcia. Ulterior, autoritatea competentă din statul exportator a confirmat în mod expres autenticitatea certificatului și originea mărfurilor.

Prin urmare, rezultatul verificării ulterioare nu reprezintă o împrejurare străină obiectului litigiului, ci constituie o probă directă asupra circumstanțelor care au stat la baza actelor administrative contestate și care permite instanței să stabilească dacă solicitarea tratamentului tarifar preferențial a fost sau nu neîntemeiată.

În aceste condiții, instanța constată că fundamentul factual al sancționării reclamantei a fost infirmat prin rezultatul procedurii de verificare ulterioară. Or, dacă autoritatea competentă a statului exportator confirmă că certificatul este autentic și că mărfurile sunt originare din statul respectiv, nu poate fi reținută, în lipsa unor alte probe contrare, concluzia că solicitarea tratamentului tarifar preferențial a fost lipsită de temei.

În consecință, instanța de judecată conchide că acțiunile SC „Iuran&Co” SRL nu întrunesc elementele constitutive ale răspunderii materiale vamale, lipsind în acțiunile declarantului fapta ilicită.

Astfel că, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1312/24 din 16.10.2024 și Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 1312 din 16.10.2024, prin care reclamanta a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 387 Cod vamal și sancționată cu amendă în mărime de 5 586,32 lei, sunt nelegale, întrucât sancțiunea a fost aplicată în lipsa demonstrării existenței faptei ilicite.

În aceeași măsură, Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-14435 din 25.11.2024, prin care contestația reclamantei a fost respinsă și au fost menținute constatările și consecințele actelor contestate, este nelegală, întrucât autoritatea publică nu a stabilit existența elementului esențial

fapta ilicită, iar rezultatul verificării ulterioare efectuate de autoritatea vamală a Republicii Turcia infirmă temeiul factual al refuzului.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Astfel, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, instanța va admite pretenția reclamantului și va anula procesul-verbal nr. 1312/24 din 16.10.2024, decizia asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială nr. 1312/24 din 16.10.2024 emisă de Biroul Vamal Centru și decizia emisă în procedură prealabilă răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-14435 din 25.11.2024.

În conformitate cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, *procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.*

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Instanța reține că, reclamantul SC „Iuran&Co" SRL a suportat cheltuieli privind achitarea taxei de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin nota de plată nr. 00634285493990 din 24.12.2024. (f.d.5)

Prin urmare, instanța de judecată va încasa de la Serviciul Vamal în beneficiul SC „Iuran&Co" SRL taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii în mărime de 200 (două sute) lei.

În conformitate cu prevederile art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea în contencios administrativ depusă de SC „Iuran&Co" SRL.

Se anulează procesul-verbal nr. 1312/24 din 16.10.2024, decizia asupra cazului de contravenție vamală cu răspundere materială nr. 1312/24 din 16.10.2024 emisă de Biroul Vamal Centru și decizia emisă în procedură prealabilă răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-14435 din 25.11.2024.

Se încasează de la Serviciul Vamal în beneficiul SC „Iuran&Co" SRL taxa de timbru achitată la depunerea acțiunii în mărime de 200 (două sute) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței,
Judecător

Cristina Panfil